Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (десети разширен състав)

12 февруари 2025 година*

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за преструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Единен фонд за преструктуриране (ЕФП) — Решение на ЕСП за изчисляване на предварителните вноски за периода на плащане на вноски 2018 г. — Членове 4, 14 и 16 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 — Принцип на добра администрация“

По дело T-406/18,

de Volksbank NV, установено в Утрехт (Нидерландия), представлявано от A. Kleinhout, T. Waterbolk, P. Post и M. van Zandvoort, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Единен съвет за преструктуриране (ЕСП), представляван от D. Ceran и C. De Falco, в качеството на представители, подпомагани от H.-G. Kamann, F. Louis и P. Gey, адвокати,

ответник,

подкрепян от

Европейска комисия, представлявана от D. Triantafyllou и A. Steiblytė, в качеството на представители,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (десети разширен състав),

състоящ се от: Ал. Корнезов, председател, E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (докладчик) и L. Spangsberg Grønfeldt, съдии,

секретар: S. Jund, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 9 юли 2024 г.,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си, подадена на основание член 263 ДФЕС, жалбоподателят, de Volksbank NV, иска да бъде отменено в засягащата го част Решение SRB/ES/2022/46 на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) от 8 август 2022 г. за оттегляне на Решение SRB/ES/SRF/2018/03 на ЕСП от 12 април 2018 г. относно предварителните вноски (2018 г.) в Единния фонд за преструктуриране в частта му, засягаща институциите, посочени в приложение I към новото решение, и за изчисляване на предварителните вноски (2018 г.) на тези институции в Единния фонд за преструктуриране (ЕФП) (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Обстоятелства по спора и факти, настъпили след подаването на жалбата

2 Жалбоподателят, по-рано SNS Bank NV, е установена в Нидерландия кредитна институция.

3 През 2016 г. за групата, формирана от SNS Bank и нейните две дъщерни дружества, ASN Bank NV и RegioBank NV, е проведено преструктуриране, в резултат на което на 31 декември 2016 г. тези две дъщерни дружества се вливат в SNS Bank, а на 1 януари 2017 г. наименованието на последната е променено на de Volksbank (наричано по-нататък „вливането през 2016 г.“).

4 Вливането на ASN Bank и RegioBank (наричани по-нататък „влелите се дъщерни дружества“) в SNS Bank на 31 декември 2016 г. води до оттегляне на банковите лицензи на първите две институции, поради което през 2017 г. жалбоподателят остава единствената институция, попадаща в приложното поле на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

5 С Решение SRB/ES/SRF/2018/03 от 12 април 2018 г. в съответствие с член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 ЕСП определя предварителните вноски в Единния фонд за преструктуриране (ЕФП) (наричани по-нататък „предварителните вноски“) за 2018 г. (наричана по-нататък „периодът на плащане на вноски 2018 г.“) на институциите, за които се прилагат разпоредбите на член 2 във връзка с член 67, параграф 4 от този регламент (наричани по-нататък „институциите“), сред които е жалбоподателят.

6 С писмо от 23 април 2018 г. De Nederlandsche Bank NV (DNB, централната банка на Нидерландия), действаща в качеството си на национален орган за преструктуриране по смисъла на член 3, параграф 1, точка 3 от Регламент № 806/2014, разпорежда на жалбоподателя да заплати размера на предварителната си вноска за периода на плащане на вноски 2018 г., както е била определена от ЕСП.

7 На 8 август 2022 г. ЕСП приема обжалваното решение. Съгласно член 1 от неговия диспозитив с това решение се оттегля посоченото в точка 5 по-горе решение (наричано по-нататък „първоначалното решение“) в частта му, засягаща институциите, посочени в приложение I към обжалваното решение. От съображения 15—18 от обжалваното решение следва, че стремежът с него е да се поправи липсата на мотиви в първоначалното решение,

която ЕСП констатира вследствие на постановяването на решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП (C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601), и определения от 3 март 2022 г., ЕСП/Portigon и Комисия (C-664/20 P, непубликувано, EU:C:2022:161), и от 3 март 2022 г., ЕСП/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, непубликувано, EU:C:2022:162).

Обжалваното решение

8 Обжалваното решение съдържа основна част, придружена от три приложения.

9 В основната част на обжалваното решение се описва процесът на определяне на предварителните вноски за периода на плащане на вноски 2018 г., който процес е приложим за всички институции.

10 По-конкретно, в раздел 6 от обжалваното решение ЕСП определя годишното целево равнище, посочено в член 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета от 19 декември 2014 година за определяне на еднообразни условия за прилагане на Регламент № 806/2014 по отношение на предварителните вноски в ЕФП (ОВ L 15, 2015 г., стр. 1), за периода на плащане на вноски 2018 г. (наричано по-нататък „годишното целево равнище“).

11 ЕСП обяснява, че годишното целево равнище е било фиксирано от него на една осма от 1,15 % от средния размер на гарантираните депозити, изчислен за тримесечие, на всички институции през 2017 г., както е получен въз основа на данните, предоставени от схемите за гарантиране на депозитите в съответствие с член 16 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на преструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

12 В раздел 7 от обжалваното решение ЕСП описва метода, който се следва, за да се изчислят предварителните вноски за периода на плащане на вноски 2018 г.

13 В раздел 7 от обжалваното решение ЕСП обяснява също, че институциите, различни от онези, които плащат фиксирана вноска предвид по-малката им големина, трябва да платят коригирана спрямо рисковия им профил предварителна вноска, която е определена чрез преминаване през следните основни етапи.

14 На първия етап ЕСП изчислява в съответствие с член 70, параграф 2, втора алинея, буква а) от Регламент № 806/2014 „основната годишна вноска“ на всяка институция. За целите на това изчисляване ЕСП най-напред взема предвид общите задължения на съответната институция към 31 декември 2016 г., които включват по-специално сумите на собствения капитал и на гарантираните депозити (наричани по-нататък „общите задължения“). След това ЕСП изважда от общите задължения собствения капитал и средната стойност на гарантираните депозити на институцията през 2016 г., изчислена за тримесечие, за да получи нетните ѝ задължения (наричани по-нататък „нетните задължения“). Накрая, ЕСП отнася нетните задължения на институцията към нетните задължения на всички лицензирани институции на териториите на всички държави членки, участващи в Единния механизъм за преструктуриране (ЕМП).

15 Що се отнася по-специално до периода на плащане на вноски 2018 г., ЕСП изчислява нетните задължения на съответните институции и в резултат тяхната основна годишна вноска, като взема предвид размера на общите задължения на тези институции въз основа на данните към 31 декември 2016 г. и изважда средния размер на гарантираните депозити, изчислен за тримесечие, на посочените институции през 2016 г.

16 В съответствие с член 5, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 ЕСП изважда от нетните задължения на институцията някои видове задължения, които следва да се вземат предвид за определянето на основната годишна вноска.

17 На втория етап от изчисляването на предварителната вноска ЕСП извършва корекция на основната годишна вноска в зависимост от рисковия профил на съответната институция съгласно член 70, параграф 2, втора алинея, буква б) от Регламент № 806/2014.

18 След това ЕСП събира всички основни годишни вноски, коригирани в зависимост от рисковите профили, за да получи „общ знаменател“, използван за да се изчисли делът от годишното целево равнище, който всяка институция трябва да заплати.

19 На последно място, ЕСП изчислява предварителната вноска на всяка институция, като разпределя годишното целево равнище между всички институции въз основа на съществуващото съотношение между основната годишна вноска, коригирана в зависимост от рисковия профил, от една страна, и общия знаменател от друга.

Искания на страните

20 В жалбата си жалбоподателят по същество иска от Общия съд:

– да отмени първоначалното решение в засягащата го част и

– да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.

21 В писменото изявление, подадено на 26 септември 2022 г. и озаглавено „Становище по повторното приемане на обжалваното решение по дело T-406/18“ (наричано по-нататък „изявлението от 26 септември 2022 г.“), жалбоподателят освен това иска да се счита, че жалбата му е за отмяна на обжалваното решение.

22 ЕСП първоначално иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата като недопустима,

– при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата като неоснователна,

– при условията на евентуалност спрямо предходното искане, в случай на отмяна — да запази правните последици от първоначалното решение за срок от шест месеца, считано от момента на влизане в сила на съдебния акт, и

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

23 В становището си по изявлението от 26 септември 2022 г. ЕСП освен това иска от Общия съд да установи, че жалбата е станала безпредметна, и да я отхвърли като недопустима.

24 Европейската комисия иска Общият съд:

– да отхвърли жалбата като неоснователна и

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

25 Жалбоподателят твърди, че ЕСП е нарушил редица правни норми при изчисляването на предварителната му вноска за периода на плащане на вноски 2018 г., и по-специално при прилагането на метода за изчисляване на основната му годишна вноска. Жалбоподателят по-конкретно упреква ЕСП, че е изчислил нетните му задължения въз основа на данни, отнасящи се за различни моменти, тъй като ЕСП е използвал данни, които са последващи спрямо вливането през 2016 г., за да определи размера на общите му задължения, при положение че е използвал отчасти данни, които предхождат това вливане, за да определи размера на гарантираните му депозити. Такъв метод съответно водел до надценяване на нетните му задължения.

26 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания:

– първо — нарушение на член 103, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190), член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 и член 4, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63, тъй като били използвани несравними данни, за да се определят нетните му задължения;

– второ — нарушение на член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59 и на член 290 ДФЕС, тъй като Комисията „надхвърлила“ своите правомощия;

– трето — нарушение на принципа на пропорционалност;

– четвърто — нарушение на принципа на правна сигурност;

– пето — нарушение на принципа на равно третиране.

27 Най-напред трябва да се разгледат твърденията на ЕСП за липса на процесуални предпоставки, а след това — изтъкнатите от жалбоподателя основания.

По допустимостта

28 В изявлението от 26 септември 2022 г. жалбоподателят твърди, че след като с обжалваното решение не се разрешава правният проблем, съществувал в първоначалното решение — а именно използването на несравними данни, за да се изчислят нетните му задължения — не е необходимо жалбата му да се изменя в съответствие с член 86 от Процедурния правилник на Общия съд. Той обаче иска от Общия съд да счете, доколкото е необходимо, тази жалба за насочена и срещу обжалваното решение.

29 В своето становище по изявлението от 26 септември 2022 г. ЕСП по същество сочи липсата на две процесуални предпоставки — първата, засягаща искането на жалбоподателя срещу първоначалното решение, а втората, засягаща изявлението от 26 септември 2022 г.

По допустимостта на искането срещу първоначалното решение

30 ЕСП твърди, че искането, насочено срещу първоначалното решение е недопустимо, тъй като жалбата за отмяна на това решение е станала безпредметна поради оттеглянето на последното ex tunc.

31 В хода на съдебното заседание жалбоподателят заявява, че се отказва от искането си срещу първоначалното решение, ако Общият съд установи, че това решение е било оттеглено и заменено с обжалваното решение.

32 В това отношение трябва да се отбележи, че съгласно съображение 18 от обжалваното решение ЕСП е счел за уместно да оттегли и замени първоначалното решение в частта му, засягаща институциите, посочени в приложение I към обжалваното решение.

33 В член 1 от диспозитива на обжалваното решение съответно се посочва, че с това решение първоначалното решение „се оттегля“ в частта му, засягаща институциите, посочени в приложение I към обжалваното решение, като жалбоподателят е отбелязан в това приложение.

34 По-нататък, видно от член 2 от диспозитива на обжалваното решение, с последното се одобрява извършеното в приложение I към него изчисляване на предварителните вноски за периода на плащане на вноски 2018 г., като в същото приложение се предвижда изчисляването на такава вноска и за жалбоподателя.

35 На последно място, обжалваното решение е прието на 8 август 2022 г. и съгласно член 4 от неговия диспозитив влиза в сила на 12 април 2018 г., тоест в момента на влизане в сила на първоначалното решение.

36 От гореизложеното следва, както твърди ЕСП, че в частта, засягаща жалбоподателя, първоначалното решение е оттеглено и заменено с обжалваното решение.

37 При това положение трябва да се счита, че в хода на съдебното заседание жалбоподателят е оттеглил искането си срещу първоначалното решение. Поради това не е необходимо да се разглежда сочената от ЕСП липса на процесуална предпоставка, засягаща това искане.

По изменението на жалбата

38 В становището си по изявлението от 26 септември 2022 г. ЕСП твърди, че жалбоподателят не е изменил жалбата си, своите основания и искания предвид приемането на обжалваното решение. От една страна, изявлението от 26 септември 2022 г. не можело да се счете за изявление за изменение по смисъла на член 86 от Процедурния правилник, тъй като не показвало намерението на жалбоподателя да измени жалбата си. Това изявление впрочем било озаглавено „Становище по повторното приемане на обжалваното решение по дело T-406/18“, а не „Изявление за изменение“.

39 От друга страна, дори да се допуснело, че изявлението от 26 септември 2022 г. може да се счете за изявление за изменение, то не отговаряло на условията за допустимост, които се прилагат за такива изявления. В изявлението от 26 септември 2022 г. жалбоподателят всъщност не изменил недвусмислено съдържащите се в жалбата негови искания, тъй като не квалифицирал основанията, изтъкнати срещу първоначалното решение, като основания, насочени срещу обжалваното решение.

40 В това отношение съгласно член 86, параграфи 1 и 2 от Процедурния правилник, в съответната му приложима редакция, когато акт, чиято отмяна се иска, е заменен или изменен с друг акт, който има същия предмет, жалбоподателят може преди приключване на устната фаза на производството или преди решението на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството, да измени жалбата си, за да вземе предвид това ново обстоятелство. Изменението на жалбата трябва да се извърши с отделна молба в предвидения в член 263, шеста алинея ДФЕС срок, в който може да се поиска отмяната на акта, обосноваващ изменението.

41 Съгласно член 86, параграф 4, букви а) и б) от Процедурния правилник изявлението за изменение на жалбата трябва по-специално да съдържа изменените искания, а при необходимост — изменените основания и доводи.

42 В това отношение от съдебната практика следва, че макар за изменението на жалбата да е основателно да се поставят известни формални изисквания, такива изисквания не са самоцелни, а напротив — предназначени са да гарантират състезателния характер на производството и доброто правораздаване. В противоречие с доброто правораздаване и процесуалната икономия би било обаче от жалбоподател, изменил исканията си, да се изисква в изявление за изменение на жалбата да повтаря основания и доводи, които са идентични с представените в подкрепа на исканията му, насочени срещу първоначално обжалвания акт (вж. решение от 24 януари 2019 г., Haswani/Съвет, C-313/17 P, EU:C:2019:57, т. 35 и 36 и цитираната съдебна практика).

43 В член 86 от Процедурния правилник освен това не се изисква конкретно наименование, за да може акт на съответния жалбоподател да се счете за изявление за изменение по смисъла на тази разпоредба. Ето защо, за да се провери дали такъв акт съставлява изявление за изменение по смисъла на член 86 от Процедурния правилник, е необходимо придържане към неговата същност.

44 Що се отнася в разглеждания случай до изявлението от 26 септември 2022 г., от една страна, трябва да се констатира, че в него жалбоподателят посочва, че с обжалваното решение първоначалното решение се оттегля и заменя, позовава се на член 86 от Процедурния правилник и иска от Общия съд да счете жалбата му за насочена и срещу обжалваното решение.

45 От друга страна, в изявлението от 26 септември 2022 г. жалбоподателят твърди, че с обжалваното решение не се разрешава правният проблем, повдигнат по настоящото дело, и че дори ЕСП е отбелязал — в писмото от 12 май 2022 г., с което Общият съд се уведомява за намерението му да оттегли първоначалното решение — липсата на отражение на обжалваното решение върху същността на основанията на жалбоподателя. Следователно жалбоподателят е посочил, че не счита за необходимо да изменя своите основания, така както са били развити в жалбата.

46 Всъщност, както бе отбелязано в точки 7 и 32—36 по-горе, първоначалното решение се оттегля и заменя с обжалваното решение, за да се поправи липсата на мотиви в първото, която ЕСП установява вследствие на постановяването на решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП (C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601), и определения от 3 март 2022 г., ЕСП/Portigon и Комисия (C-664/20 P, непубликувано, EU:C:2022:161), и от 3 март 2022 г., ЕСП/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, непубликувано, EU:C:2022:162).

47 Трябва впрочем да се констатира, че само по себе си поправянето на липсата на мотиви в първоначалното решение няма отражение върху повдигнатия в настоящото производство по обжалване централен въпрос, който се отнася за използваната от ЕСП методология, за да изчисли предварителна вноска на жалбоподателя, и по-конкретно, за да определи нетните му задължения.

48 При това положение жалбоподателят е могъл да не счита за необходимо да изменя основанията и доводите, изтъкнати в подкрепа на жалбата му, вследствие на приемането на обжалваното решение.

49 Това в допълнение се подкрепя и от обстоятелството, че в изявлението от 26 септември 2022 г. жалбоподателят изрично заявява, че поддържа жалбата си изцяло в смисъл, че изтъкнатите в жалбата доводи и основания важат и срещу обжалваното решение.

50 Следователно изявлението от 26 септември 2022 г. съставлява изявление за изменение на жалбата, което отговаря на изискванията по член 86 от Процедурния правилник.

51 С оглед на гореизложеното посоченото изявление трябва да се обяви за допустимо, поради което следва да се приеме, че с жалбата понастоящем се иска отмяната на обжалваното решение в частта, засягаща жалбоподателя.

По съществото на спора

По първото основание — нарушение на член 103, параграф 2 от Директива 2014/59, член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 и член 4, параграф 1 от Делегиран

регламент 2015/63 поради използването на несравними данни, за да се определят нетните задължения на жалбоподателя

52 Жалбоподателят упреква ЕСП, че е използвал данни, отнасящи се за различни моменти, при изчисляването на нетните му задължения, тъй като ЕСП получил размера на общите му задължения въз основа на данните към 31 декември 2016 г., при положение че изчислил размера на гарантираните му депозити според средна тримесечна стойност за 2016 г. Със следването на такъв подход ЕСП нарушил член 103, параграф 2 от Директива 2014/59, член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 и член 4, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63.

53 Поради вливането през 2016 г. в жалбоподателя на влелите се дъщерни дружества неговите общи задължения, основаващи се на данните за края на годината, всъщност включвали задълженията на жалбоподателя и на тези дъщерни дружества, а при използването на средния размер на гарантираните депозити на жалбоподателя ЕСП не отчел гарантираните депозити на тези институции през първите три тримесечия. ЕСП съответно не извадил всички гарантирани депозити, включени в балансовия отчет на жалбоподателя към 31 декември 2016 г., а това противоречало на логиката, стояща зад изваждането на посочените депозити.

54 Освен това, използвайки такъв метод за изчисляване на нетните задължения на жалбоподателя, ЕСП не извършил надлежна преценка на фактическото му положение. ЕСП по-специално се позовал на данни, които са последващи спрямо вливането през 2016 г., за да изчисли общите му задължения, вземайки по този начин предвид и задълженията на влелите се дъщерни дружества. За да определи размера на гарантираните депозити обаче, ЕСП се позовал на данни, които частично предхождали това вливане и които съответно засягали само положението на жалбоподателя, а не това на посочените дъщерни дружества. Такъв метод обаче не позволявал да се отрази реалният рисков профил на жалбоподателя, тъй като водел до надценяване на големината му и на съпътстващия риск.

55 ЕСП освен това неправилно твърдял, че неговият метод произтича от приложимата правна уредба. Този метод всъщност не се предписвал нито в член 4, параграфи 1 и 2, нито в член 14, параграфи 1 и 4, нито пък в член 16 от Делегиран регламент 2015/63.

56 ЕСП твърди, че доводите на жалбоподателя са неоснователни.

57 Първо, ЕСП приложил един и същ метод за всички институции, поради което с доводите си жалбоподателят по същество искал да бъде третиран различно от другите институции. Такова третиране обаче не било обосновано.

58 Второ, методът на изчисляване на гарантираните депозити, така както е приложен с обжалваното решение, съответствал на членове 4, 5, 14 и 16 от Делегиран регламент 2015/63.

59 Трето, жалбоподателят не успял да разкрие как с извършеното от ЕСП изчисляване се нарушава член 103, параграф 2 от Директива 2014/59 или член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014. Доводите му почивали само на твърдения, изведени от абстрактните принципи на последователност и на справедливост.

60 Четвърто, използването на средния размер на гарантираните депозити позволявало да се осигури по-точен начин на изчисляване на предварителните вноски спрямо начина, почиващ на общия размер на гарантираните депозити към края на календарната година.

61 В самото начало трябва да се припомни, че Комисията приема Делегиран регламент 2015/63 по силата на делегиране на правомощия, което законодателят на Европейския съюз извършва в нейна полза с член 103, параграфи 7 и 8 от Директива 2014/59, по-специално за да се уточни понятието за коригиране на предварителните вноски в зависимост от рисковия профил на институциите и да се определят отчетните задължения. Този делегиран регламент става приложим, посредством член 70, параграф 6 от Регламент № 806/2014, за изчисляването на предварителните вноски, събирани въз основа на този регламент.

62 С настоящото основание жалбоподателят оспорва първия етап от изчисляването на предварителните вноски, и по-специално използвания от ЕСП метод, за да определи нетните му задължения за целите на изчисляването на основната му годишна вноска.

63 В това отношение от съображения 27, 28 и 31 от обжалваното решение, както и от изявленията на ЕСП в хода на съдебното заседание, следва, че за да се изчислят нетните задължения на жалбоподателя и съответно основната му годишна вноска, ЕСП използва, от една страна, размера на общите задължения на жалбоподателя към 31 декември 2016 г., основавайки се по този начин на данни, които са последващи спрямо вливането през 2016 г., и от друга страна, средния размер на гарантираните му депозити, изчислен за тримесечие, през 2016 г., поради което този размер е определен въз основа на данни, които в голямата си част предхождат посоченото вливане.

64 Жалбоподателят съответно твърди, че с използването на описания в точка 63 по-горе метод ЕСП нарушава член 103, параграф 2 от Директива 2014/59, член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 и член 4, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63. Освен това, твърдейки, че прилагането на посочения метод не е позволило на ЕСП надлежно да отчете фактическото му положение и неговия реален рисков профил, жалбоподателят в действителност твърди, че ЕСП е трябвало да приложи посочените разпоредби с оглед на принципа на добра администрация, който изисква от органите на Съюза да разгледат надлежно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства в конкретния случай.

65 За да се прецени основателността на тези доводи, най-напред трябва да се припомни, че съгласно член 4, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 ЕСП изчислява предварителната вноска на всяка институция въз основа на предоставената от нея информация в съответствие с член 14 от този делегиран регламент.

66 В член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 се посочва, че институциите трябва да предоставят на ЕСП най-актуалните заверени годишни финансови отчети, налични най-късно на 31 декември в годината, предхождаща периода на плащане на вноски (наричана по-нататък „годината N-1“). Тези финансови отчети трябва да се придружават от мнението на задължителния одитор или одиторско дружество.

67 Трябва обаче да се констатира, че предвид необходимото време за приключване на такива финансови отчети тази информация по принцип се отнася за предпоследната година, предхождаща съответния период на плащане на вноски, или, при изключителни

обстоятелства, за счетоводна година, започнала през тази предпоследна година и приключила през годината N-1 (тези два периода, наричани по-нататък „референтната година N-2“).

68 От съвместния прочит на член 4, параграф 1 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 съответно следва, че ЕСП трябва да изчисли предварителните вноски въз основа на информацията, свързана с най-актуалните одобрени и заверени годишни финансови отчети, които са налични към 31 декември на годината N-1 (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 2019 г., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, т. 42), като се има предвид, че тази информация е свързана с финансовите отчети, отнасящи се за референтната година N-2.

69 В този контекст ЕСП твърди, че член 4, параграф 2 и членове 5 и 16 от Делегиран регламент 2015/63 съдържат насоки относно моментите от референтната година N-2, които са релевантни, за да се определи размерът на гарантираните депозити, който се вади от общите задължения при изчисляването на основната годишна вноска. По-конкретно, според ЕСП от посочените разпоредби следва, че тези моменти съответстват на края на тримесечията на референтната година N-2, така че за въпросното изчисляване ЕСП трябва да вземе предвид средния размер на гарантираните депозити през тази година, изчислен за тримесечие.

70 За да се разгледа настоящото основание, не е необходимо да се преценява дали член 4, параграф 2 и членове 5 и 16 от Делегиран регламент 2015/63 допускат, или пък дори задължават, ЕСП да отчете такъв среден размер на гарантираните депозити за целите на изчисляването на основните годишни вноски.

71 От писмените изявления на жалбоподателя всъщност е видно, че той не оспорва непременно използването на средния размер на гарантираните депозити, изчислен за тримесечие, за да се изчислят нетните задължения, а упреква ЕСП преди всичко, че за целите на това изчисляване използва данни, отнасящи се за различни моменти.

72 При това положение трябва да се провери дали, когато ЕСП взема предвид средния размер на гарантираните депозити, изчислен за тримесечие, за референтната година N-2 за целите на изчисляването на нетните задължения, той в същото време за същото изчисляване може да вземе предвид размера на общите задължения, както е формиран в края на референтната година N-2, а не средния размер на общите задължения, изчислен за тримесечие, като при това размерът на общите задължения включва и размера на гарантираните депозити (вж. т. 14 по-горе).

73 В това отношение трябва да се отбележи, че нито член 4, параграф 1, нито член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 съдържат конкретни указания по въпроса дали за определянето на нетните задължения ЕСП е длъжен да вземе предвид размера на общите задължения в края на референтната година N-2 или неговия среден размер през тази година. Такива указания не следват и от никоя друга разпоредба от Делегиран регламент 2015/63, Директива 2014/59 или Регламент № 806/2014.

74 Поради това се налага констатацията, че член 4, параграф 1 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 предоставят на ЕСП право да преценява кой е релевантният момент, за да се определи размерът на общите задължения за целите на изчисляването на нетните задължения.

75 За да се спази обаче равновесието на правомощията, характерно за институционалната структура на Съюза, такова право на преценка, което е поверено от Комисията на ЕСП, трябва да бъде ясно очертано, а използването му трябва да подлежи на строг контрол с оглед на обективни критерии, които произтичат от правната уредба, с която ЕСП е обвързан (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 18 юни 2024 г., Комисия/ЕСП, C-551/22 P, EU:C:2024:520, т. 70 и 72).

76 Поради това е необходимо по-специално да се гарантира, че ЕСП е упражнил посоченото право на преценка в съответствие с правните норми от по-висок ранг, и по-специално в съответствие с целта и общата структура на правния акт, представляващ правната му основа, а именно Директива 2014/59 (вж. т. 61 по-горе), и с общите принципи на правото, като например принципа на добра администрация (вж. в този смисъл решения от 30 септември 2010 г., EMI Group, C-581/08, EU:C:2010:559, т. 42, от 26 май 1998 г., Costacurta/Комисия, T-177/96, EU:T:1998:109, т. 45, и от 3 октомври 2019 г., BASF и REACH & colours/ECHA, T-806/17, непубликувано, EU:T:2019:724, т. 79).

77 В това отношение, от една страна, трябва да се припомни, че принципът на добра администрация, залегнал в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, задължава институциите и органите на Съюза да разгледат надлежно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства в конкретния случай (вж. в този смисъл решения от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14, от 9 септември 2008 г., Bayer CropScience и др./Комисия, T-75/06, EU:T:2008:317, т. 84, и от 23 септември 2009 г., Естония/Комисия, T-263/07, EU:T:2009:351, т. 99).

78 От друга страна, основната годишна вноска, която е предвидена в член 103, параграф 2 от Директива 2014/59 и член 70, параграф 2, втора алинея, буква а) от Регламент № 806/2014, се базира на пропорционален размер на нетните задължения на всяка институция спрямо нетните задължения на другите институции. Това съотношение отразява общата структура на режима на предварителните вноски, съгласно която основната годишна вноска трябва преди всичко да отразява големината на всяка институция в зависимост от нейните задължения.

79 Същото изискване е видно от подготвителните работи по Директива 2014/59, и по-специално от страници 58 и 59 от оценката на въздействието от 6 юни 2012 г., придружаваща предложението, довело до приемането тази директива (SWD(2012) 166 окончателен), където се посочва, че изчисляването на основните годишни вноски в зависимост от задълженията на институциите позволява да се прецени големината на последните, така че стремежът с това изчисляване е да се гарантира, че големите институции плащат по-големи вноски.

80 Значимостта на вземането предвид на тази големина е изтъкната и в съображение 5 от Делегиран регламент 2015/63, където изрично се посочва, че предварителна вноска трябва да отразява големината на съответните институции. Както следва от същото съображение, големината на институцията всъщност е първостепенен показател за нейния рисков профил, защото колкото по-голяма е дадена институция, толкова по-вероятно е при затруднение ЕСП да сметне, че е в обществен интерес да пристъпи към нейното преструктуриране и да прибегне до ЕФП, за да гарантира ефективното прилагане на инструментите за преструктуриране.

81 Именно в този контекст Общият съд вече е приемал, че основната годишна вноска трябва да отразява големината на институциите, за да се гарантира, че на ЕМП са осигурени достатъчно финансови ресурси за ефективно прилагане на инструментите за преструктуриране и че институциите са насърчени да възприемат по-малко рискови начини на функциониране, намалявайки по-специално нетните си задължения (вж. в този смисъл решение от 20 декември 2023 г., Banque postale/ЕСП, T-383/21, EU:T:2023:845, т. 175 и 176).

82 При това положение ЕСП трябва да изчислява основните годишни вноски при достатъчно точно отразяване на големината на съответните институции и съпътстващия риск в зависимост от техните задължения, така че институциите със значителни задължения да плащат по-големи предварителни вноски от институциите с по-ограничени задължения — с уговорката тези вноски да се коригират предвид съответните показатели за риск — и институциите да са насърчени да възприемат по-малко рискови начини на функциониране, намалявайки по-специално нетните си задължения.

83 Макар методът, описан в точка 63 по-горе, да може по принцип да отразява достатъчно точно големината на съответните институции, това същевременно може да не е така в някои особени положения, които могат да възникнат, когато общите задължения и гарантираните депозити на дадена институция претърпят значително изменение през референтната година N-2, надхвърлящо обичайните колебания при такива задължения през годината. Това изменение може по-специално да се дължи на промяна в структурата на посочената институция, като например извършената вследствие на сливане или вливане.

84 Следователно, ако ЕСП се окаже изправен пред такова особено положение, съгласно принципа на добра администрация той трябва да разгледа надлежно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства в конкретния случай при упражняването на правото си на преценка, посочено в точка 74 по-горе.

85 Ето защо, когато институция предостави на ЕСП конкретни, цифрови и проверими данни, от които е видно, че поради значителната промяна на нейната структура през референтната година N-2 общите ѝ задължения и размерът на гарантираните ѝ депозити са претърпели значително изменение, поради което методът за изчисляване на нетните задължения вече не отразява нейната големина достатъчно точно, ЕСП трябва да вземе предвид такива обстоятелства, за да се увери, че изчисляването на нетните задължения на съответната институция отговаря на изискванията, посочени в точки 75—82 по-горе.

86 В разглеждания случай, най-напред, трябва да се констатира, че вливането през 2016 г. в жалбоподателя на влелите се дъщерни дружества води до значително увеличаване към 31 декември 2016 г. на размера на общите задължения на жалбоподателя, тъй като в него се включват — за разлика от първите три тримесечия на 2016 г. — размерите на общите задължения и на гарантираните депозити на въпросните дъщерни дружества.

87 По-нататък, за да изчисли нетните задължения на жалбоподателя и съответно основната му годишна вноска, ЕСП се основава на описания в точка 63 по-горе метод, съгласно който ЕСП използва размера на общите задължения на жалбоподателя въз основа на данните към 31 декември 2016 г., докато за размера на гарантираните депозити, който се изважда от размера на общите задължения, ЕСП взема предвид средния размер на гарантираните му депозити, изчислен за тримесечие, през 2016 г.

88 Следователно, що се отнася до гарантираните депозити, които са извадени от размера на общите задължения при изчисляването на нетните задължения на жалбоподателя, описаният в точка 63 по-горе метод само частично държи сметка за вливането през 2016 г. Всъщност, както следва от бележка под линия 22 от обжалваното решение, ЕСП събира четирите размера на гарантираните депозити, които жалбоподателят държи в края на всяко тримесечие на 2016 г., и след това разделя сбора от тези размери на четири, за да получи средната им тримесечна стойност. Поради това, що се отнася до първите три тримесечия на 2016 г., ЕСП взема предвид само гарантираните депозити на жалбоподателя, без да включва гарантираните депозити на влелите се дъщерни дружества. Едва за края на последното тримесечие на тази година, вследствие на вливането през 2016 г., ЕСП взема предвид размера на гарантираните депозити на жалбоподателя, включващ и размера на гарантираните депозити на тези дъщерни дружества. Следователно размерът на гарантираните депозити на жалбоподателя, който е изваден от размера на общите му задължения за целите на изчисляването на нетните задължения, е формиран само с около една четвърт от гарантираните депозити, които посочените дъщерни дружества са държали през 2016 г.

89 Що се отнася обаче до определянето на размера на общите задължения на жалбоподателя, ЕСП се позовава само на състоянието на общите му задължения към 31 декември 2016 г., тоест на размера, произтичащ от вливането през 2016 г. Следователно ЕСП не взема предвид размерите на общите задължения на жалбоподателя в края на първите три тримесечия на 2016 г., които не включват общите задължения на влелите се дъщерни дружества. Следователно размерът на общите задължения на жалбоподателя е обхващал изцяло общите задължения на тези дъщерни дружества, като се има предвид, че този размер е включвал и всички гарантирани депозити на жалбоподателя към 31 декември 2016 г., включително всички гарантирани депозити на посочените дъщерни дружества (вж. т. 14 по-горе).

90 От гореизложеното следва, че при изчисляването на нетните задължения на жалбоподателя от ЕСП първият съставен елемент от тази операция, а именно изчисляването на общите му задължения, се основава изцяло на положението на жалбоподателя вследствие на вливането през 2016 г., докато другият съставен елемент от същата операция, а именно изчисляването на размера на гарантираните му депозити, който впоследствие е трябвало да се извади от общите задължения, в много голяма част се основава на положението на жалбоподателя преди това вливане. При това положение и предвид мащаба на промяната на всички тези задължения с вливането през 2016 г. такова изчисляване на нетните задължения не отразява достатъчно точно големината на жалбоподателя и съответно съпътстващия риск.

91 Следователно ЕСП не е взел предвид всички релевантни обстоятелства в конкретния случай при упражняването на правото си на преценка, посочено в точка 74 по-горе, за да се увери, че изчисляването на нетните задължения на жалбоподателя отговаря на изискванията, посочени в точки 75—82 по-горе.

92 От това следва, че ЕСП е упражнил правото си на преценка, с което разполага при изчисляването на основната годишна вноска на жалбоподателя, в нарушение на член 4, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63, тълкуван в съответствие с член 103, параграф 2 от Директива 2014/59 и с член 70, параграф 2, втора алинея, буква а) от Регламент № 806/2014, както и с принципа на добра администрация.

93 Този извод не може да се опровергае с доводите на ЕСП.

94 Първо, дори да се допусне, както твърди ЕСП, че по силата на член 4, параграфи 1 и 2 и членове 5 и 16 от Делегиран регламент 2015/63 той е бил длъжен да вземе предвид средния размер на гарантираните депозити, изчислен за тримесечие, за целите на изчисляването на нетните задължения на жалбоподателя, тези разпоредби същевременно не са го задължавали да взема предвид данни, отнасящи се за различни моменти, при това изчисляване.

95 Второ, ЕСП не може да обоснове прилагането на метода, изложен в точка 63 по-горе, със загриженост да осигури съответствието на метода за изчисляване на нетните задължения с метода, приложим при определянето на годишното целево равнище.

96 Всъщност, дори да се допусне, че това съображение е релевантно, предвид принципите, припомнени в точки 82—85 по-горе, ЕСП трябва да вземе предвид конкретното положение на жалбоподателя, за да се увери, че изчисляването на нетните му задължения отразява достатъчно точно неговата големина.

97 Трето, ЕСП твърди, че използването на средния размер на гарантираните депозити, изчислен за тримесечие, прави възможна борбата със злоупотребите с някои счетоводни мерки, опортюнистичните поведения, краткосрочните ефекти и сезонните пикове.

98 Не е доказано обаче как такова обстоятелство може да възпрепятства ЕСП да вземе предвид средния размер на другите категории задължения, изчислен за тримесечие, при условие че отнасящи се за този размер данни са му били предоставени и че условията, изложени в точка 85 по-горе, са били изпълнени.

99 С оглед на гореизложеното първото основание следва да бъде уважено и обжалваното решение да бъде отменено в частта, засягаща жалбоподателя, без да е необходимо да се разглеждат другите основания.

По ограничаването във времето на правните последици от съдебното решение

100 В случай на отмяна на обжалваното решение ЕСП иска от Общия съд да запази правните му последици до неговата замяна или поне за срок от шест месеца, считано от момента на влизане в сила на съдебното решение, тъй като жалбоподателят щял да продължи да бъде длъжен да прави вноски в ЕФП, а възстановяване на суми, докато да се приеме ново решение, щяло да бъде неподходящо.

101 В това отношение ЕСП уточнява в хода на съдебното заседание, че има опасност отмяната, без запазване на правните последици от обжалваното решение във времето, да накърни правилното изпълнение на Регламент № 806/2014, Директива 2014/59 и Делегиран регламент 2015/63, тъй като трябва да се вземат предвид не само размерът на предварителната вноска на жалбоподателя, но и всички евентуално възстановими вноски от ЕФП при аналогични обстоятелства.

102 Жалбоподателят посочва в хода на съдебното заседание, че не възразява срещу евентуалното ограничаване във времето на правните последици от обжалваното решение, ако Общият съд го отмени.

103 Съгласно член 264, втора алинея ДФЕС съдът на Съюза може да определи, ако счете за необходимо, онези от правните последици на отменения акт, които трябва да се считат за окончателни. За да упражни правомощието, което му предоставя посоченият член, съдът на Съюза взема предвид зачитането на принципа на правна сигурност и други публични или частни интереси (вж. решение от 25 февруари 2021 г., Комисия/Швеция, C-389/19 P, EU:C:2021:131, т. 72 и цитираната съдебна практика; вж. в този смисъл също решение от 22 декември 2008 г., Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, т. 122).

104 Член 264, втора алинея ДФЕС по-специално е тълкуван съответно в смисъл, че поради съображения за правна сигурност, но и поради съображения, насочени към избягване на прекъсването или отстъплението в прилагането на провеждани или подкрепяни от Съюза политики, позволява правните последици на отменен акт да се запазят в разумен срок (вж. решение от 27 януари 2021 г., Полша/Комисия, T-699/17, EU:T:2021:44, т. 61 и цитираната съдебна практика).

105 Що се отнася по-конкретно до сферата на събирането на предварителните вноски, съдът на Съюза е запазвал във времето правните последици от отменените актове, когато има опасност възстановяването на такива вноски вследствие на отмяната да лиши ЕФП от финансовите средства, които могат да се окажат необходими, за да се осигури стабилността на еврозоната и финансовата стабилност на Съюза. Това по-специално може да се случи, ако ЕСП трябва да изплати, освен размера на предварителната вноска на обжалвалата институция, размерите на предварителните вноски на други институции, подали подобна жалба, изтъквайки същото основание като уваженото в съответното производство по обжалване (вж. в този смисъл решения от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 177, и от 10 април 2024 г., Dexia/ЕСП (Предварителни вноски 2022), T-411/22, обжалвано пред Съда, EU:T:2024:216, т. 70—74).

106 В разглеждания случай трябва да се констатира, от една страна, че размерът на предварителната вноска, който трябва да се възстанови на жалбоподателя за периода на плащане на вноски 2018 г. вследствие на отмяната на обжалваното решение, е ограничен в сравнение с общия размер на финансовите средства, с които разполага ЕФП.

107 От друга страна, след като е запитан в хода на съдебното заседание, ЕСП не посочва други дела, по които различни от жалбоподателя институции да са подали подобна жалба, оказвайки се в сходно положение с това по настоящото дело и изтъквайки същото основание като уваженото в настоящото производство по обжалване.

108 Ето защо нищо не показва, че освен ограничения размер на предварителната вноска на жалбоподателя ЕСП ще трябва да изплаща размерите на предварителните вноски на други институции, подали подобна жалба.

109 Следователно не е доказано, че има опасност отмяната с незабавно действие на обжалваното решение да накърни стабилността на еврозоната и финансовата стабилност на Съюза.

110 При това положение искането на ЕСП за запазване на правните последици от обжалваното решение в частта, засягаща жалбоподателя, не може да бъде уважено.

По съдебните разноски

111 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като ЕСП е загубил делото, той следва да понесе, освен собствените си разноски, и разноските на жалбоподателя, съгласно направеното от последния искане.

112 В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (десети разширен състав)

реши:

1) **Отменя в частта, засягаща de Volksbank NV, Решение SRB/ES/2022/46 на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) от 8 август 2022 г. за оттегляне на Решение SRB/ES/SRF/2018/03 на ЕСП от 12 април 2018 г. относно предварителните вноски (2018 г.) в Единния фонд за преструктуриране в частта му, засягаща институциите, посочени в приложение I към новото решение, и за изчисляване на предварителните вноски (2018 г.) на тези институции в Единния фонд за преструктуриране (ЕФП).**

2) **ЕСП понася, наред със собствените си съдебни разноски, и тези на de Volksbank.**

3) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

Корнезов Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 февруари 2025 година.